

***Η μεγάλη περιπέτεια αρχίζει
Ποιος/α θα φτάσει στο τέλος της διαδρομής;***

***Ένα παιχνίδι
για
τα μεταναστευτικά πουλιά***

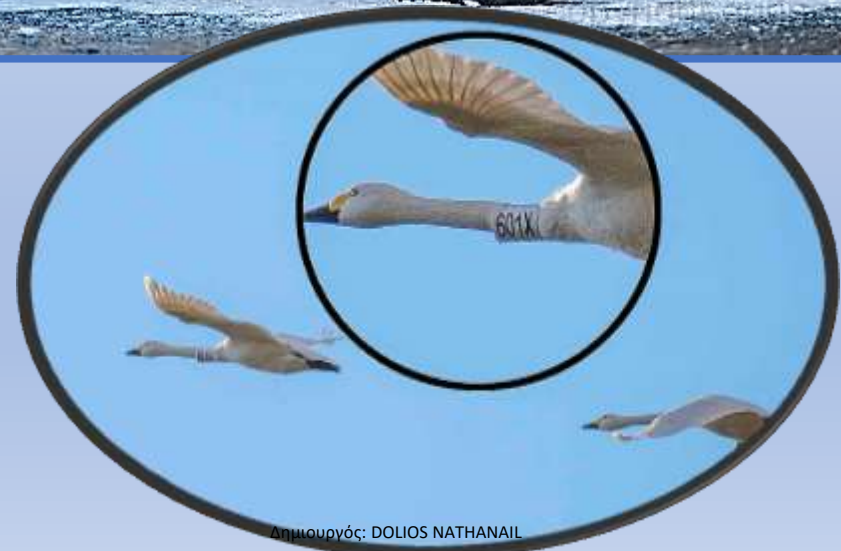
Νανόχηνα:

Η Νανόχηνα (*Anser erythropus*) είναι το πιο σπάνιο και **απειλούμενο αναπαραγόμενο είδος** χήνας στην Ευρώπη. Φωλιάζει στον Αρκτικό Κύκλο και ήταν παλαιότερα ένα από τα πιο πολυπληθή αναπαραγόμενα είδη, από τη Σκανδιναβία έως την Ανατολική Σιβηρία. Εξαιτίας της ραγδαίας μείωσης του πληθυσμού της, η κατανομή της Νανόχηνας έχει πλέον κατακερματιστεί σε ξεχωριστούς πληθυσμούς. Κατατάσσεται παγκοσμίως ως **Κρισίμως Κινδυνεύων** είδος στην Ευρώπη, αριθμώντας μόλις 30-35 ζευγάρια. Ο πληθυσμός της Νανόχηνας διαχειμάζει κάθε χρόνο στους υγρότοπους της Βόρειας Ελλάδας και αποτελεί τον μικρότερο πληθυσμό του είδους από τη Νοτιοανατολική Ευρώπη ως την Ιαπωνία.

Αγριόκυκνος:

Ο αγριόκυκνος (είδος *Cygnus cygnus*) είναι ένα **επιθετικό πουλί**, με μαύρο ράμφος, που έχει μια διακριτή κίτρινη βάση. Μεταναστεύει πετώντας σε διαγώνιο σχηματισμό ή σε σχηματισμό V, πετώντας σε μεγάλο ύψος. Κανένα άλλο υδρόβιο πουλί δεν φτάνει την **ταχύτητα** με την οποία κινείται είτε στο νερό είτε στον αέρα. Τρέφονται με υδρόβια φυτά τσαλαβουτώντας επιφανειακά στα ρηχά νερά, και όχι με κατάδυση. Είτε κολυμπούν είτε στέκονται, συχνά **διπλώνουν το ένα πόδι** πίσω στην πλάτη. Το αρσενικό και το θηλυκό έχουν παρόμοια εμφάνιση.

Χελιδόνι:

Το χελιδόνι είναι αποδημητικό πτηνό και ανήκει στην τάξη των στρουθιόμορφων. Το μέγεθος του είναι 12-22 cm ανάλογα το είδος στο οποίο ανήκει καθώς και το χρώμα του. Τα χελιδόνια μεταναστεύουν κατά δεκάδες εκατοντάδες σε σμήνη, στα μεσογειακά κλίματα από τον Μάρτιο, προκειμένου να αναπαραχθούν και στο τέλος του φθινοπώρου μεταναστεύουν προς τα ζεστά κλίματα της Αφρικής.

Τα χελιδόνια τρέφονται κυρίως με μικρά έντομα, αράχνες, νύμφες και κάμπιες. Τα έντομα και τις αράχνες τα πιάνουν συνήθως στον αέρα, πετώντας προς αυτά με το ράμφος τους ανοικτό.

Τα μικρά χελιδόνια περιμένουν την τροφή τους στη φωλιά.

Το θηλυκό χελιδόνι γεννάει 4-6 αυγά, η επώαση των αυγών διαρκεί περίπου 12 ως 20 μέρες ανάλογα το είδος και μετά την εκκόλαψη οι γονείς τις πρώτες μέρες τα ταΐζουν με μικρά έντομα ενώ αργότερα τα μαθαίνουν να πετάνε και να αναζητούν την τροφή τους.

Φλαμίνγκο:

Τα φλαμίνγκο ή φοινικόπτεροι είναι πτηνά του γένους των φοινικόπτερων. Είναι πουλιά που συναντιούνται σε όλο τον κόσμο και έχουν χαρακτηριστικό ροζ φτέρωμα. Είναι ψηλόλιγνα με λεπτά πόδια και γαμψή μύτη. Τα φλαμίνγκο τρέφονται κυρίως με γαρίδες, άλγες, και υδρόβια φυτά. Τα φτερά τους διαθέτουν διάφορες αποχρώσεις του πορτοκαλί και του ροζ χρώματος. Αυτό οφείλεται στις χρωστικές των τροφών που καταναλώνουν, οι οποίες περιέχουν καροτενοειδείς χρωστικές.

Τα φλαμίνγκο συχνά στέκονται στο ένα πόδι, ενώ το άλλο είναι μαζεμένο κάτω από το σώμα τους.

Κούκος:

Ο Κούκος είναι πτηνό της οικογενείας των Κοκκυγιδών, που απαντά και στον ελλαδικό χώρο. Η επιστημονική ονομασία του είδους είναι *Cuculus canorus*.

Είναι γνωστός για το χαρακτηριστικό **δισύλλαβο κάλεσμά του**, στο οποίο οφείλει την ονομασία του και, δεύτερον, την σπάνια για την ομοταξία -(πτηνά)- ηθολογία του, που εκφράζεται μέσω του παρασιτισμού του στις φωλιές άλλων πτηνών.

Ο κούκος έχει ευρύτατη εξάπλωση σε όλο τον Παλαιό Κόσμο. Είναι πλήρως μεταναστευτικό πτηνό και, γενικά, αναπαράγεται κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού. Στην Ελλάδα απαντά σε αλσύλλια, ελαιώνες, αμπελώνες, αγρούς, πεδιάδες, δασικές παρυφές, θαμνώδεις περιοχές, αμμοθίνες, ρεματιές και βαλτότοπους. Ο κούκος είναι μετρίου μεγέθους πτηνό και **η εμφάνιση και το πέταγμά του, θυμίζουν έντονα γεράκι.**

Ο κούκος τρέφεται σχεδόν αποκλειστικά με έντομα, κυρίως με κάμπιες ακόμα και δηλητηριώδεις, με σκαθάρια, λιβελούλες, ακρίδες, κοριούς, μύγες. Σπανιότερα, καταναλώνει αράχνες, σαρανταποδαρούσες, γαιοσκώληκες, σαλιγκάρια και τα μικρούς βατράχους και φρύνους.

Ερωδιός:

Είναι πουλί με μακριά πόδια και ράμφος που τον βοηθούν πολύ αφού ζει, με ελάχιστες εξαιρέσεις, σε περιοχές με ρηχά νερά. Τους ερωδιούς βρίσκουμε κοντά σε ποτάμια, λίμνες, έλη, δέλτα, θάλασσα, σε υγρά λιβάδια και υγρές καλλιέργειες. Είναι όλα **σαρκοφάγα** είδη, με τα περισσότερα να τρέφονται κυρίως με ψάρια, ενώ τα υπόλοιπα με έντομα, αμφίβια και μικρά ερπετά.

Όταν κυνηγούν χρησιμοποιούν την πολύ καλή τους όραση και γρήγορη κίνηση του λαιμού τους.

Ζουν και φωλιάζουν σε αποικίες, χρησιμοποιούν κυρίως τα δέντρα ή την πυκνή βλάστηση κοντά στο νερό.

Μελισσοφάγος:

Ο Μελισσοφάγος είναι μικρό πολύχρωμο πουλί της οικογένειας των Μεροπιδών, που απαντά και στον ελλαδικό χώρο.

Εξαπλώνεται σε Νότια Ευρώπη, Δυτική Ασία και Νότια Αφρική.

Ο μελισσοφάγος είναι κορακιόμορφο πουλί μεσαίου μεγέθους.

Έχει μήκος 25-29 εκ., με προέκταση ουράς 0-3 εκ., και άνοιγμα φτερών 36-40 εκ. Επίσης αποτελεί το πιο πολύχρωμο πτηνό της Ευρώπης. Έχει πλούσια και φανταχτερά εξωτικά χρώματα. Το ενήλικο είναι με κίτρινο λαιμό, γαλαζωπό σώμα, κιτρινόλευκα μπαλώματα ώμων και καστανοκόκκινη κορόνα-πλάτη.

Ο μελισσοφάγος **αναπαράγεται σε ανοιχτές ζεστές περιοχές**, καλλιέργειες, βοσκοτόπια, συχνά κοντά σε απότομα αμμώδη πρανή ποταμών, δρόμων κλπ. Είναι καλοκαιρινός επισκέπτης (μέσα Απριλίου - Αύγουστο) στη Νότια Ευρώπη και την Ασία και διαχειμάζει στη Δυτική και Νότια Αφρική.

Είναι καχύποπτο πουλί.

Τρέφονται αποκλειστικά με έντομα που τα πιάνουν πετώντας και όπως φαίνεται και από το όνομά τους τρώνε συχνά μέλισσες και άλλα υμενόπτερα. Το κεντρί συνήθως το αφαιρούν τρίβοντας το έντομο στο χώμα, αλλά πολλές φορές το καταπίνουν και μερικές φορές τσιμπιούνται από τα έντομα που τρώνε.

Πελαργός:

Οι πελαργοί, κοινώς λέλεκες ή λελέκια, είναι μεγάλα πουλιά με μακριά πόδια και μακρύ λαιμό. Οι πελαργοί δεν μπορούν να κρώξουν γιατί δεν έχουν φωνητικό όργανο και **παράγουν κρότους με το ράμφος τους**. Αρκετά είδη τους είναι αποδημητικά. Τρώνε συνήθως βατράχους, ψάρια, έντομα, σκουλήκια και μικρά πουλιά ή θηλαστικά. Υπάρχουν 19 είδη πελαργών σε έξι γένη.

Οι πελαργοί είναι μονογαμικά πουλιά. Όταν ζευγαρώσουν, το αρσενικό με το θηλυκό διατηρούν τον δεσμό τους για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Το θηλυκό γεννά τον Απρίλιο, συνήθως 2-3, πολλές φορές όμως ως και 6 αυγά. Η επώαση, που διαρκεί 30 περίπου ημέρες, γίνεται και από τους δυο γονείς και όταν εκκολαφθούν οι νεοσσοί, πάντα ένας από τους δυο γονείς μένει κοντά τους για να τους προστατεύει από τους εχθρούς, την βροχή, το κρύο ή την ζέστη.

Οι πελαργοί είναι μεταναστευτικά πουλιά. Όταν έρθει ο Οκτώβρης, ετοιμάζονται να φύγουν πάλι και να πάνε στην Νότιο Αφρική, όπου θα περάσουν τους ψυχρούς μήνες του χειμώνα. Λίγες ημέρες πριν από την αναχώρησή τους συναθροίζονται σε λιβάδια, κοντά σε τέλματα ή λίμνες, και από εκεί ξεκινούν όλοι μαζί.

Τρυγόνι:

Το τρυγόνι, είδος αγριοπερίστερου, έχει υποστεί και εξακολουθεί να υφίσταται πολύ μεγάλη πίεση από το κυνήγι, νόμιμο ή παράνομο, τόσο στην Ελλάδα όσο και σε άλλες μεσογειακές χώρες, ιδιαίτερα κατά την περίοδο της μετανάστευσης. Στην Ευρώπη, τα τρυγόνια έρχονται το καλοκαίρι για να αναπαραχθούν, με τη συντριπτική πλειονότητα των πληθυσμών τους να πραγματοποιούν μεγάλες αποδημίες.

Το τρυγόνι είναι πτηνό που αρέσκεται σε ανοικτές, όχι ιδιαίτερα πυκνοδασωμένες περιοχές (φυλλοβόλα, κωνοφόρα και μικτά δάση), ενώ περιστασιακά μπορεί να φωλιάζει σε μεγάλους κήπους, ιδιαίτερα στην κεντρική και βόρεια Ευρώπη, που δεν υφίσταται μεγάλη πίεση από το κυνήγι.

Τα τρυγόνια αναζητούν την τροφή τους σχεδόν αποκλειστικά στο έδαφος, συνήθως σε καλλιεργημένες εκτάσεις, κατά ομάδες, μαζί με άλλα περιστερία. Τρέφονται με φυτικά τμήματα, σπόρους δημητριακών κ.α.

Τα τρυγόνια συχνά απαντούν κατά ζεύγη ή αραιά κοπάδια. Είναι εξαιρετικά ανθεκτικά στις υψηλές θερμοκρασίες, παραμένοντας δραστήρια ακόμη και στους 45°C. **Θεωρούνται δειλά πτηνά**, κρύβονται στο θόλο των δένδρων και είναι δύσκολο να προσεγγιστούν, πιθανότατα λόγω της μεγάλης πίεσης που υφίστανται από το κυνήγι.

